

[Efferfø.]

jeg kan ikke erkende dets Rigtighed. Det har jeg udtalt ved tidligere Lejligheder. Referatet var ikke stenografisk optaget, der kunde overordentlig let indkomme Fejltagelser og Misforstaaelser, og der var ingenlunde altid Lejlighed for vedkommende Taler til at faa disse rettet. Noget andet er, at jeg har ment, at Samfærdselsmidlerne til Søs var vigtigere end Landevejene, men det er jo kendt nok, at jeg havde Hovedvirksomheden ved Paabegyndelsen af Landevejene paa Øerne, saaledes som jeg har omtalt før. Derfor lyder det noget underligt, naar det ærede Medlem udtaler sig, som han har gjort. Det var under Forslagsstillerens Førerskab, at den færøske Vejsag stod i Stampe, og det var under mit Førerskab, at der kom Gang i den. Det ses klart bl. a. af Rigsdagstidenden.

Fortrykket Sp. 1502 forneden viser, at den ærede Forslagsstiller har fremhævet som et Eksempel paa Statsmyndighedernes urigtige Fremgangsmaade Thorshavns Havn, som, siger han, er bygget efter et Projekt, der skulde koste 6—8 Mill. Kr., men blev standset i dets videre Udførelse, da Anlægsudgifterne var kommet op paa ca. 2 Mill. Kr. Han tilføjer:

„At et saadant Anlæg nu virker utilfredsstillende, er indlysende. Hvis man derimod fra først af havde projekteret et Anlæg paa kun 2 Mill. Kr. og indrettet Anlægget derefter, havde Thorshavn sikkert kunnet faa et Anlæg, der kunde have opfyldt alle rimelige Fordringer mindst en Menneskealder frem i Tiden.“

Saaledes har Forslagsstilleren talt, men hvad er Sandheden? Lov Nr. 127 af 29. April 1913 gaar ud paa, at der skal anlægges en Havn ved Thorshavn. Udgifterne derved ansloges til 810 400 Kr., hvoraf Statskassen skulde afholde $\frac{4}{5}$ og Thorshavn Kommune $\frac{1}{5}$; Anlægget skulde bestaa i en Dækmole og Anlægskaaj. Det var det, man besluttede at anlægge, saaledes var Projektet, og saaledes blev dette sat i Gang. Ved Lov Nr. 125 af 15. Juni 1927 er der foretaget visse Ændringer heri. Af Udgifterne til hele Anlægget, der er anslaaet til 2 070 000 Kr., skulde Statskassen afholde $\frac{4}{5}$ og Thorshavn Kommune $\frac{1}{5}$. Der byggedes først en Dækmole. Efter dennes Udførelse kunde der efter Ministeriets Bestemmelse foretages Bygning af en Anlægskaaj, Veje m. v., saaledes at det i det første Stykke nævnte Beløb, de 2 070 000 Kr., ikke blev overskredet. Denne Havn er nu færdig. Den er anlagt overensstemmende med Thorshavns Bystyres Forslag, tiltraadt af

dette og anbefalet af Lagtinget. Jeg forstaar derfor ikke, hvad det ærede Medlem mener med de Udtalelser, jeg før nævnte.

Den ærede Forslagsstiller omtalte ogsaa Lagtingets Budget og sagde, at det var for lille. Man maa dog ikke glemme, at Sognekommuner og Bykommuner har deres særlige Budget med Skatteudskrivning, som i alt Fald nogle Steder er meget høj. Endvidere glemmer det ærede Medlem, hvad Staten yder til Formaals paa Færøerne. Man har fra den Side, som jeg har hørt til i Lagtinget, været meget forsigtig med Hensyn til Lagtingets Udskrivning af Skatter og med Hensyn til Foretagender, der koster Penge, fordi dette var nødvendigt paa Grund af Befolkningens usikre økonomiske Forhold.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at Lagtinget udsteder Veksler paa Statskassen. Han sigter øjensynlig hermed til de Andragender om Statsstøtte, som Tinget har indsendt, og som han har været den ivrigste for at faa frem. Jeg og mine Partifæller har ikke opfattet disse som Veksler og har overhovedet ikke bibragt Befolkningen den Opfattelse, at ethvert Andragende fra Lagtinget vilde blive opfyldt. Vi har stedse forklaret for Folk, hvad jeg før sagde med Hensyn til Behandlingen i Lagtinget af det saakaldte Tilbud, at man vilde bygge paa Forhandling med Regeringen. Det har passet overordentlig godt med det ærede Medlems Storpolitik at stille størst mulige Krav, at udstede Veksler og derefter paapege, at de ikke blev honoreret.

Om den Sammenligning, som det ærede Medlem foretager mellem Færøerne og Island med Hensyn til den offentlige Virksomhed paa disse Steder, maa man sige, at det ikke er givet, at Sammenligningen passer. Der kan ikke være Tvivl om, at der er gunstigere Betingelser paa Island for Udviklingen. Landets Beliggenhed midt i et overordentlig fiskerigt Hav har bidraget væsentligt dertil. Landet er større og har store Dale og Sletter, som er gunstige for Landbrug, selv om Klimaet ikke er gunstigt. Befolkningen der er langt større end Befolkningen paa Færøerne. Efter hvad der blev forklaret for Lagtinget af, jeg tror, det var Landbrugsdirektøren paa Island, betales Foranstaltningerne til Landbrugets Fremme paa Island af Fiskeriet der. Jeg ved ikke, hvad de færøske Fiskere og fiskerimæringsdrivende i det hele taget vilde sige, om det samme blev Tilfældet paa Færøerne. Hvad Færøerne angaar, er de kun en lille Landsdel, og den er derhos splittet af Naturen. Øerne udgør nogle af Havet opstigende